

Uniunea de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șapte a Departamentul Slujirea Copiilor din România

Povestirea copiilor – 21 septembrie 2024

Andrei și Maria merg la școală

Într-un sat, trăiau doi copii, Andrei și Maria, care visau să meargă la școală. Erau plini de energie și dornici să învețe lucruri noi, dar școala era departe de casa lor, iar părinții lor, Ioan și Elena, munciseră din greu pe câmp pentru a-i întreține. Venitul era modest, iar fiecare bănuț câștigat era crucial pentru familia lor.

Într-o zi, Andrei și Maria s-au hotărât să își ajute părinții. Au început să strângă flori sălbatice și să le vândă la piață. Cu banii câștigați, au reușit să își cumpere câteva caiete și creioane. A fost un moment de bucurie, dar au realizat că nu aveau bani suficienți pentru a plăti taxa pentru cămin pentru că nu puteau face naveta la școală, aceasta fiind la zeci de kilometri de casa lor.

Părinții lor, mai ales tatăl, observând determinarea copiilor, au decis să facă un sacrificiu. Ioan a muncit și mai mult, adesea întorcându-se acasă obosit și cu mâinile crăpate. Elena a început să coasă haine pentru vecini, iar banii câștigați erau puși deoparte pentru a plăti taxa.

Într-o dimineață, cu inima plină de emoție, Andrei și Maria au primit vestea cea mare: părinții lor reușiseră să strângă banii necesari pentru școală! Fericirea le-a umplut sufletele, iar promisiunea că vor învăța bine și că îi vor face mândria pe părinților lor a devenit un jurământ.

În fiecare zi, au participat la cursuri cu zâmbetul pe buze, știind cât de mult au muncit părinții lor pentru a le oferi această oportunitate. Au învățat istorie, științe și matematică, dar cel mai important lucru pe care l-au învățat era valoarea sacrificiului și iubirea necondiționată a părinților.

În vacanțe munceau împreună cu părinții lor și astfel anii au trecut, iar Andrei și Maria au terminat școala cu brio. S-au întors acasă, plini de cunoștințe și dorința de a-și ajuta părinții, care, acum, erau mai în vârstă. Ioan și Elena i-au privit cu mândrie și au realizat că sacrificiile lor nu fuseseră în zadar, ci au adus roade frumoase.

Morala poveștii este că părinții fac numeroase sacrificii pentru binele copiilor lor, iar recunoștința și respectul față de ei sunt cele mai frumoase daruri pe care le putem oferi. Fiecare pas pe drumul cunoașterii vine cu o poveste de efort, iubire și susținere necondiționată.